

(A képen BV besúgó és Horváth József III/III. főnök)

Az ezerfejű titokszolga*

Dr. V.-nek ajánlom

Orsós Imre nagyari parasztgyerekként akkor vált ismertté, amikor Kádár János elvtárs a 80-as években látogatóba érkezett a nagy árvíz utáni újjáépítési szemlére, Szatmár mostoha vidékére. Egy megbízható, ízes tájszólású, talpig parasztgyereket választott ki a dörgést jól ismerő helyi pártvezetés kalauznak, az első titkár legnagyobb meglepetésére. Bejött a számításuk!

A nagy látogatás után Kádár fogadott gyerekeként tartották számon Imrét, és nagy hozsánnával repítették be a megyei KISZ-bizottság vezetői apparátusába. Itt már nem csupán „az egyszerű nép közül jöttem” mondókáját hajtogatta tovább, hanem okosan és ügyesen egyre feljebb tornázta magát a helyi Politbúró számléltárján. Imi nem elégedett meg, sőt hamar beleunt az ifjúkomcsi tivornyákba és internacionalista elvtársi-orgiákba is, ahol szocialista

dzsigolóként megrendelésre vendég lengyel és orosz gyévocskákkal kellett összeszűrnie a leveit. Ennél többre tartotta magát; izgalmasabb vadászmezőkre vágyott, hiszen a vadászat volt az igazi nagy szenvedélye.

Az Állambiztonsági Szerveknél már amúgyis régóta jelentett egyes KISZ-es vezető elvtársak szocialista erkölcsöt „sértő” eltévelyedéseiről, így automatikus átjelentkezésnek vették formális pályázatát. Imre a III/III.-nál kapott státuszt, és itt az ambiciózus, feltűnően jó felfogóképességű ifjú kádert egyből beírást a jogra is. Igaz, többször kellett szólni az egyetemen a jogi tudoroknak, hogy Kádár kedvencét áttolják a soros vizsgákon, hiszen hét közben munkahelyén feladatként az „embervadászatot” kapta, szabadidejét pedig teljesen kitöltötte a fácánvadászat és a nyulak becserkészése.

Végre a paragrafusok ifjú cserkésze élesben bizonyíthatta tehetségét, és sokrétű tudását, amikor házkutatási terminátorként használta fel Kerendi László őrnagy, Csont András ezredes helyettese. Ellenzéki személyek után kutatott rendületlenül, de a kémelhárítás is alkalmazta felderítőként, amikor a bűnös nyugatról érkező olasz vadászok szezonálisan megjelentek a megyében.

Sajnos egyetemi tanulmányaiban folyamatosan halasztania kellett, mert tudásszomj helyett a pénz iránti olthatatlan vágy járta át zsigereit. Orsós Imre főhadnagy délelőtti hivatásos hírszerzőként alternatív szervezetek és külföldi vadász-turisták utáni nyomozásban fáradozott, délután pedig a pátyendi tsz-ben üzleti kapcsolataival igyekezett befektetett pénzét gyarapítani. Végül nagy nehezen mégis sikerült végre a doktori címet is megszereznie a szocreál tudatmódosítás módszertanából. De ekkorra nagyon elkésett!

Amikor Végh őrnagy híres leleplező interjúja után kitört a „Duna-Gate”, és beütött az országos titkosszolgálati csődhelyzet, szélnek eresztették az Állambiztonsági Szervek teljes megyei állományát. Tombolt az elhelyezkedési láz a cégen belül. Amíg Csont ezredes Mirják János századossal szerencsésen az adóhivatalba került, addig sokan átmentek a bűnügyi rendőrség állományába, ahol addig is nagyon rühellték őket - most meg pláne! A kémelhárítás emberei viszont megkapták az új, demokratikus Antall-kormány teljes bűnbocsánatát, hiszen átvette az állományába őket a frissen megalakult Nemzetbiztonsági Hivatal. A háttérben dúlt a pozícióharc, a „Ki tud több és minél kompromittálóbba dolgot a másiktól” nevű aljas társasjátékkal fűszerezve, ami végül felszínre dobta a helyi bulvársajtóban a kémelhárítók szennyését. A sajtóhírverés hatására - bár ezt hivatalosan mindvégig tagadták - beindult a katonai rendőrségi és ügyészségi nyomozás, majd vizsgálat, később pedig a büntetőeljárás.

Az ősidőkben (természetesen vámmentesen) kurrens híradástechnikai cikkeket cseréltek aranyra a mi elhárítók a KGB-testvérszervezettel, barterben... A Nagy Testvértől jövő olcsó építőanyag kereskedelmét eredetileg a magyar származású kárpátaljai Vakóczi Imre KGB-őrnagy találta ki, és szervezte meg, amikor évekkel azelőtt a beregszászi Fehérkő vendéglőben összegyűjtötte az érdekeltek képviselőit. (Hivatalosan KGB és III/II. találkozónak volt az ürgy.)

A még létező szocializmus Szovjetuniójából származó „építőanyag-buli” éveken át zavartalanul virágzott. A határhoz közeli pátyendi tsz a nagy szomszédállamból érkező olcsó téglák, csempe,

parketta, gumi szigetelőlemez és háztartási kazán szállítmányokat „vételezett” be papíron.

Jó részük meg sem érkezett a tsz-telephelyre, mert Imre, mint fő-koordinátor, egyenesen az építetők, főleg a kémelhárító tisztek vagy azok rokonságának telkére szállította.

Szemtelen mohóságuk azonban váratlanul visszaütött. Orsós Imréről és Kancsuka Gáborról kiderült, hogy okirat-hamisításba keveredtek, amikor a nagyvárdai OTP-től két nap alatt kétszer vettek fel 90-90 ezer forint hitelt. Úgy alakult, hogy az egyik nap, mint BM-dolgozók, másnap pedig már mint a pátendi Tsz szakszövetkezeti tagjai...

Na, ez volt az a kicsiny botlás, amire rábukva – Imre nyomán – fel lehetett göngyölíteni az egész kishatármenti kémelhárító–KGB umbuldát.

Amikor a magyar katonai nyomozóhatóság megkeresései az KGB illetékes ungvári irodájához kerültek, Vakóczi azonnal riasztani tudta bizalmas magyar üzlettársait, hogy beindult a vizsgálat és sürgősen el kell tüntetni minden bizonyítékot.

–Nincs arany, nincs építőanyag, csak szigorúan számlával! Nem volt különben másként sem, soha! – üzenté. –Mi itt már régen eltüntettük a híradástechnikai anyagokat és a dollárt.

Külön szerencse a szerencsétlenségben, hogy a Ciber külkereskedelmi cég nem keveredhetett gyanúba, mert a vállalat vezetőjének a fia – tisztí rangban - éppen a rendszerváltás új titkosszolgálatának egyik prominens tagja volt.

Imre pofátlanul panaszt is tett a szerinte megalapozatlan gyanúsítások miatt, de előtte időben, és gondosan elszállította a soros szajré-szállítmányt Nábrásra, Gyula barátjához, míg a bírósági eljárás lezárul. „Így esett meg az eset”, hogy a debreceni Katonai Ügyészség által indított, Dr. Tudmann vezette büntetőeljárás bizonyíték hiányában megszüntette ellene az eljárást.

Ezt követően – mivel tudta, hogy ott és úgy nem folytathatja – kérte áthelyezését az Nemzetbiztonsági Hivatal lehallgatási részlegéhez. Két éven át nem bukott le, virágzott új, strapamentes, jövedelmező biznisze, de aztán ismét elpártolt tőle a szerencse...

A technika ördöge csúnyán megréfélt. Nemcsak ő hallgathatta le törvényesen a bíróság által engedélyezett telefonokat, de a modern technikával őt is ellenőrizték. Ismét túl mohó volt és nem fejlődött a korrallal, ezért rá tudták bizonyítani, hogy egy hírneves, nyugdíjas ex-hekus, Dr. Sörnemissza Lajos kérésére egyes, a felszámolásuk alatt lévő csalafinta cégek telefonjait hallgatta le, engedély nélkül. Megbízójának ügyvédi irodája és felszámoló cége komoly információkat kapott, persze jó pénzért. Az üzletet egy orosi agrármérnök bizalmas közvetítésével bonyolították le. Rémusz László megyei NBH nagyfőnök hajszájai öszülni kezdtek, amikor kiszivárgott az ügy a média felé.

Orsós Imre kagylózásának legfontosabb szempontjai azok voltak, hogy a csődbejutott vállalatok miért-mit-hova akarnak átmenteni, és hogyan lehet időben megelőzni ezt, milyen ellenlépéseket lehet tenni. A balhé kirobbanása utáni vizsgálati eljárás elmismásolása – megint

szerencséjére - külön érdeke volt egy minisztériumi főmuftinak, mert a fia tettestársként szerepelt a lehallgatási ügyben...

Orsós így megúszhatta egyszerűen kényszernyugdíjazással az ügyet, és az addig kapott, gondosan gyűjtögetett jó pár milliójából megalakította a Szupervadhús KFT.-t szülővárosában, Fehérugornyán. Itt hasznosíthatta nem mindennapi kapcsolatrendszerét, mert még az átkosban végzett áldozatos munkája révén majdnem minden vadásztársaságban volt néhány szigorúan titkos tisztje, ügynöke, akik általában hivatásos vadász címmel is dicsekedhettek. A Kádár-rendszerben is dupla haszonnal dolgoztak neki, amikor prezentálták a vadakat és gondosan lejegyezték a bepálinkázott vendégek gondolatait. Olykor persze jó vendéglátóként egy-egy trófea mellett csinos roma-macák felhajtásával is foglalkoztak. Mert hát a szocialista vadászorgia igazi művészei, a vezető munkásörök az odafentről érkezett fontos elvtársakkal bemelegítésként szerették az asztalon táncoltatni a fehér ruhába öltöztetett kreolbőrű lányokat.

A zsenge „husiknak” a 3+2 nótáira kellett - rendszerint tangabugyiban - vonaglaniuk az ütemesen tapsoló közönség előtt a vadászok tölgyfa nagyasztalán, így emelve a hangulatot.

A dús repit biztosító bennfentes téeszelnökök nagyon sok esetben így szereztek állami támogatást veszteséges szövetkezeteiknek, amiért aztán Orsós Imre persze mindig busás közvetítői díjat számolt fel.

A rendszerváltás után mi változott? Átalakult és bővült a fizetőképes kereslet... Több olasz, német vadász jött, és a többpártrendszer új nagykutya is megérkeztek a privatizáció során megtollasodott újgazdagokkal karöltve, akiket csak cocavadászoknak csúfoltak egymás között.

A csóró alkalmi helyi lánykákat felváltották a hivatásos prostik, akik a szex-orgiák előtt – kicsit hosszabb szoknyában és csipkésebb bugyiban - már modernebb táncokkal, kulturáltabban tudták előadni akár a naiv kislányt is.

Orsósnak ezen „pipihús-biznisz” mellett jól bejött a vadhús-üzlet is. A bőven felvásárolt kárpótlási jegyekkel is jól manipulált, pénzét újra megforgatva, kapcsolatrendszerét átalakítva több mint 1100 hektár földet tudott felvásárolni a környéken. Hamarosan a fehérugornyai szeszfőzde mellett hatalmas kastélyt építtetett magának.

Az újabb kormányváltás utáni szakember-ínségben aztán a Haza – vagy Völgyi Laci barátja – váratlanul(?) visszahívta, majd „Cincinnatus”-ként visszakerült a Nemzetbiztonsági Hivatalhoz. Régi ügyei, buktái szépen feledésbe merültek. Orsós új, formális pályázatában a lehallgatási ügyben játszott szerepét elbagatellizálhatta, és az akkori belső elhárítás vétlen áldozataként festette le magát... (Megírta azt is, hogy mivel egyik nagyapja kulák volt, származása miatt nem fogadta be igazán sohasem az „átkos” titkosszolgálat.) Völgyi barátja támogatásával hamarosan díszvirágnak érezhette magát a nagy elvárások kertjében, mert egy igazán apró feladat elvégzése után századossá léptették elő.

Aztán jött az elhíresült „Nyárfa-akció”... Az első dominó akkor dőlt - mily malőr (!) -, amikor az egykori megyei III/III-as osztályvezető, Kerendi őrnagy testvére nyolc év után már nem a pártendi tsz ágazatvetőjeként szerepelt a jelentésben. Hanem jó múrki vodkagyárosként, akinek

kicsiny üzemét fejlesztendő, a pártcsillagos éra alatt egy maszopos főhadúr, Balalajka Feri folyósított támogatást minisztériumának pályázati keretéből. Aztán jött a Zeus KFT. ügye, amely még zavarosabb volt. Élelmes „hiénák” csapata rövid idő alatt, kedvező hitellel állami tulajdonú cég támogatásával és megrendelése révén jelentős ingatlanvagyonhoz jutott.

A dominószerűen gördülő Nyárfa-botrány látszólag nem politikai alapon robbant ki, viszont felsőbb szinteken kipukkasztották a lufit... Gyomorfordító versengés indult: egyik oldalról azt próbálták vehemensen bizonygatni, hogy a jószándékú, naiv politikusok helyes irányban lobbiztak, és itt minden csak egy remélt nagy külső tőkebevonást szolgált - természetesen csakis a térség érdekében. A másik oldalról viszont egy profi módon konstruált ordas lejáratási szándék érvényesült. Félinformációkkal manipuláltak, a sajtóban elhelyezett, jól időzített csúsztatásaikkal valójában a közélet manipulátoraivá váltak. A CÉG emberei elérték azt, hogy „Páter” és „Kojak” fedőnévvel kompromittálják a megye és Árvaháza két legbefolyásosabb politikusát – nem is csoda, hogy ezért a parlamenti botrány kirobbanása után 95-ben lapátra kerültek. Rémusz Lászlót és Gyalog Csabát nyugdíjazták, jelenleg sikeres magánnyomozói irodát működtetnek.

Imrét az újabb lebukás végképp megsebezte, és a tapasztalt, nem várt hálátlanság teljesen letaglózta. Ahogy megint kipenderítették haver-főnökével együtt az NBH-tól, kénytelen volt megkeseredetten visszavonulni kastélyába, Kft-ihez, földjeihez, vadásztársaságaihoz, küzdelmes élete során szorgalmasan felhalmozott vagyonkájához. De máig reméli, hogy a megmaradt cimborák és főleg a Haza újra hívja majd!

R.Kovács László

*Ez az írásom valójában egyik házkutatómról szól, (...)

Akkor döntöttem el, hogy megírom történetét, amikor Nyíregyházán a Búza téri piac előtt tele bevásárló szatyrokkal vártam a buszmegálló előtt és Ő megállt Rover luxus terepjárójával majd Kevély Kereki módjára kiszólt a kocs ablakon: "de jól megy már a demokrata tanároknak! Hát nem tele van a szatyruk?"